

ZAŁĄCZNIK NR 1
do Uchwały Komisji habilitacyjnej
powołanej przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów
stanowiący uzasadnienie pozytywnej opinii wniosku
o nadanie dr. inż. Bartoszowi Markiewiczowi
stopnia doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo

Pan dr inż. Bartosz Markiewicz jest absolwentem Wydziału Ogrodniczego Akademii Rolniczej im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu. Studia ukończył w 2001 roku uzyskując tytuł magistra inżyniera ogrodnictwa na podstawie pracy pt.: „Wpływ nawożenia azotem na plon ziela i zawartość olejków w bazylii pospolitej (*Ocimum basilicum* L.)”. Opiekunem pracy była prof. dr hab. Anna Golcz. W latach 2001-2006 był słuchaczem studiów doktoranckich. Stopień doktora nauk rolniczych w zakresie ogrodnictwa uzyskał w maju 2006r. na podstawie rozprawy doktorskiej pt.: „Wpływ rodzaju podłoża oraz nawożenia azotem, fosforem i potasem na plonowanie oberżyny (*Solanum melongena* L.)”, wykonanej pod kierunkiem prof. dr hab. Anny Golcz z Akademii Rolniczej im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu. Pracę zawodową rozpoczął w 2005r. na stanowisku instruktora w Katedrze Nawożenia Roślin Ogrodniczych wspomnianej uczelni. W 2007r. zatrudniony został na stanowisku asystenta w Katedrze Nawożenia Roślin Ogrodniczych a od 1 października 2008r. na stanowisku adiunkta w Katedrze Żywienia Roślin (poprzednio Katedra Nawożenia Roślin Ogrodniczych) Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

Odbył staż naukowy w Instytucie Roślin i Przetworów Zielarskich w 2008r., jak również szkolenia w zakresie komercjalizacji wyników badań i zasad udzielania zamówień publicznych w placówkach naukowych. Od 2003r. jest członkiem Polskiego Towarzystwa Nauk Ogrodniczych.

Zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2017r. poz. 1789, ze zm.) dr inż. Bartosz Markiewicz przedłożył osiągnięcie naukowe pt.: „Reakcja pomidora (*Lycopersicon esculentum* Mill.) uprawianego w wełnie mineralnej na zróżnicowane zawartości boru i tytanu w pożywkach” udokumentowane cyklem 7 prac opublikowanych w latach 2013-2019, powiązanych tematycznie i stanowiących podstawę postępowania habilitacyjnego. Dwie prace zostały opublikowane w języku polskim, a pięć w języku angielskim, w tym cztery w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation

Reports (JRC). Łączna liczba punktów za artykuły stanowiące osiągnięcie naukowe wg punktacji MNiSW, zgodnie z rokiem wydania publikacji, wynosi 86. Sumaryczny IF według listy JCR wynosi 2,404. W dwóch pracach Habilitant jest jedynym autorem (udział 100%), w czterech pierwszym, w jednej drugim współautorem. Udział Habilitanta w przedstawionych pracach zespołowych wahał się od 50% do 70%, co wskazuje na dominujący wkład w tworzeniu koncepcji, realizacji badań i ich opracowania. Niemniej jednak prof. dr hab. Zenia Michałojć w swojej recenzji nadmieniła, że w oświadczeniach współautorów w publikacjach wieloautorskich brakuje precyzyjnie określonego % udziału poszczególnych współautorów i poprosiła o uzupełnienie tej informacji. Stosowne oświadczenia zostały dostarczone przez Habilitanta na posiedzenie komisji. Zgodnie z oświadczeniem Habilitanta żadna z prac nie była częścią monotematycznego cyklu prac w innym postępowaniu habilitacyjnym. W 6 publikacjach Habilitant jest autorem korespondencyjnym.

Recenzje osiągnięcia naukowego dr. inż. Bartosza Markiewicza wraz z oceną dorobku naukowo-badawczego, dydaktycznego i organizacyjnego, w związku z wszczętym postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk rolniczych, w dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo przygotowali: dr hab. Iwona Kowalska prof. UR, prof. dr hab. Anita Biesiada oraz prof. dr hab. Zenia Michałojć.

Wszyscy Recenzenci pozytywnie ocenili przedłożone osiągnięcie naukowe i stwierdzili, że spełnia wymogi stawiane w ustawie o stopniach i tytule naukowym. Ponadto podkreślili w pełni uzasadnioną celowość przeprowadzonych badań, które dotyczą reakcji pomidora uprawianego w wełnie mineralnej na czynnik żywienia, jakim są składniki mineralne, tj. bor i tytan. Bor należy do tzw. niezbędnych składników pokarmowych czyli tych, które roślina musi pobrać, aby móc prawidłowo przejść cały cykl rozwoju. Z kolei tytan nie jest składnikiem niezbędnym, ale jego obecność korzystnie oddziałuje na rośliny. Prace składające się na osiągnięcie naukowe dotyczą reakcji pomidora na zróżnicowane zawartości boru i tytanu w pożywce, przy czym w przypadku boru reakcja ta dodatkowo weryfikowana była odmianą pomidora i rodzajem związku boru wprowadzanego do pożywki. Badania prowadzone były wieloaspektowo, tj. na poziomie stanu odżywienia roślin, plonowania, wartości biologicznej owoców pomidora oraz zmian zachodzących w środowisku korzeniowym. Wyniki z doświadczeń z zastosowaniem zróżnicowanych stężeń i form boru w pożywce przedstawione zostały w czterech pracach, a w kolejnych trzech udokumentowane są wyniki z doświadczeń z tytanem w pożywce. Habilitant wniósł ważne informacje dotyczące stężenia boru i tytanu w pożywce pomidora uprawianego w podłożach inertnych.

W swojej ocenie cyklu 7 publikacji naukowych dr hab. Iwona Kowalska prof. UR podkreśliła wieloaspektowe podejście do problemu badawczego, co pozwoliło na całościowe wyjaśnienie reakcji roślin na obecność zróżnicowanych koncentracji boru w pożywce i aplikacji różnych dawek tytanu. Szeroki zakres zastosowanych metod badawczych i analitycznych świadczy o dobrym przygotowaniu metodycznym Kandydata do prowadzenia tego typu doświadczeń. Wszystkie przedstawione przez Habilitanta wyniki mają nie tylko wartość naukową, ale są również cenne pod względem aplikacyjnym i mogą stanowić wskazówki praktyczne dla producentów pomidora uprawianego w wełnie mineralnej. Pani Recenzent jednocześnie nadmieniła, iż ze szkodą dla prezentowanych wyników jest fakt, że autorzy nie zdecydowali się na ich publikację w czasopismach naukowych o większym zasięgu. Niemniej jednak uważa, że przedstawione osiągnięcie naukowe pt. „Reakcja pomidora (*Lycopersicon esculentum* Mill.) uprawianego w wełnie mineralnej na zróżnicowane zawartości boru i tytanu w pożywkach” spełnia wymogi stawiane tego typu dokonaniom.

Prof. dr hab. Anita Biesiada podkreśliła, że tematyka badawcza przedstawiona w osiągnięciu naukowym jest aktualna i ważna zarówno pod względem poznawczym jak i aplikacyjnym. Wyniki uzyskane przez Habilitanta są oryginalne i wartościowe. Wprowadziły nowe dane do dotychczasowej wiedzy z zakresu żywienia pomidora szklarniowego. Praca wnosi elementy nowości do dotychczasowej wiedzy na temat chemizmu działania boru i tytanu w roślinach pomidora. Zastosowane metody badawcze są nowoczesne, prawidłowo dobrane, w pełni odpowiadają aktualnym wymaganiom w tym zakresie.

Prof. dr hab. Zenia Michałojć w swojej recenzji była zgodna z tą opinią. Jednocześnie stwierdziła, że za szczególnie cenne wyniki prac stanowiących osiągnięcie naukowe należy uznać wyniki dotyczące korzystnego działania tytanu na wielkość plonu oraz zawartość w owocach witaminy C i likopenu. Uznała, że ważnym osiągnięciem dla praktyki jest wykazanie, że stosowanie boru i tytanu wraz z pożywką nie powoduje konieczności modyfikacji składu chemicznego standardowej pożywki do uprawy pomidora w wełnie mineralnej. Z obowiązku Recenzenta dodała, że w badaniach z tytanem brakuje wyników dotyczących zawartości tego pierwiastka w pożywce, materiale roślinnym i w owocach. Ponadto w zaleceniach uprawowych przy tak małych dawkach dodatkowo lepiej podać stężenie tytanu w pożywce w przeliczeniu na dm^3 czy m^3 i $\text{g}\cdot\text{ha}^{-1}$.

Pozostali członkowie Komisji: Profesor Dobromilska, Profesor Sobieralski, Profesor Rybus-Zajac zgodzili się z opiniami recenzentów uznając, że przedstawione osiągnięcie naukowe dr. inż. Bartosza Markiewicza w postaci powiązanych tematycznie 7 publikacji

jest opracowaniem oryginalnym, nowatorskim, wnoszącym do nauki nowe wartości poznawcze i mające znaczenie aplikacyjne.

Członkowie Komisji za najbardziej wartościowe wyniki w osiągnięciu naukowym uznali:

1. kompleksowe opracowanie reakcji pomidora na zróżnicowane stężenie boru i dawek tytanu w pożywce,
2. opracowanie optymalnego stężenia boru w pożywce w uprawie pomidora na węglinie mineralnej,
3. wykazanie zakresu toksycznego stężenia boru w pożywce,
4. wykazanie różnic w reakcji odmian na stężenie boru w pożywce,
5. wykazanie korzystnego wpływu boru i tytanu na wartość biologiczną owoców pomidora.

W dalszej części obrad członkowie Komisji zwrócili uwagę, że niezwykle istotnym argumentem przemawiającym za poparciem wniosku o nadanie dr. inż. Bartoszowi Markiewiczowi stopnia doktora habilitowanego jest także liczny i wartościowy pozostały dorobek naukowy. Składa się on z 40 oryginalnych prac naukowych opublikowanych w czasopiśmie recenzowanych, z czego 8 prac ukazało się w czasopiśmie indeksowanych w bazie JCR, a 7 to rozdziały w monografiach naukowych. Wśród w/w deklarowany udział dr. inż. Bartosza Markiewicza wynosi od 10% do 100%, w bardzo wielu pracach udział Habilitanta jest dominujący i sięga 60%, a w jednej z publikacji jest jedynym autorem. Dr inż. Bartosz Markiewicz jest też autorem 7 publikacji popularno-naukowych. Uczestniczył aktywnie w 16 konferencjach naukowych o zasięgu międzynarodowym i krajowym wygłaszając 5 referatów, w tym jeden referat zamawiany oraz prezentując 20 streszczeń i 11 posterów. Był członkiem komitetu organizacyjnego czterech konferencji naukowych.

W łącznym dorobku publikacyjnym Habilitanta, wraz z artykułami wchodzącymi w skład osiągnięcia naukowego, jest 47 oryginalnych prac twórczych. Wartość punktowa publikacji wg kategoryzacji MNiSW wynosi 345 punktów (w tym 86 za publikacje stanowiące osiągnięcie naukowe), a sumaryczny IF wynosi 4,992. Według bazy Web of Science liczba cytowań wynosi 48 (w tym bez autocytowań 43), a Indeks Hirscha wynosi 4. Dr hab. Iwona Kowalska prof. UR podkreśliła, że w momencie wykonywania przez nią recenzji, tj. 18.10.2019r. wartości te są wyższe i wynoszą: liczba cytowań 67, a indeks Hirscha 5.

Zarówno przed jak i po uzyskaniu stopnia naukowego doktora zainteresowania badawcze dr. inż. Bartosza Markiewicza koncentrowały się wokół nowoczesnych technologii uprawy warzyw.

Główne kierunki badań obejmowały:

1. żywienie wybranych gatunków roślin zielarskich i warzywnych,

2. optymalizację żywienia oberżyny (*Solanum melongena* L.),
3. optymalizację upraw bezglebowych pomidora (*Lycopersicon esculentum* Mill.),
4. hydroponiczną uprawę sałaty masłowej (*Lactuca sativa* L.),
5. ocenę antropogenicznego zanieczyszczenia gleb w terenach miejskich.

Podsumowując pozostały dorobek naukowy Habilitanta dr hab. Iwona Kowalska prof. UR stwierdziła, że jest on ukierunkowany i został znacząco powiększony po uzyskaniu stopnia doktora. Habilitant konsekwentnie badał reakcję roślin na czynniki żywieniowe. Rekcję tę rozpatruje także od strony środowiska korzeniowego. Chociaż dorobek publikacyjny Kandydata nie jest punktowo bardzo znaczący, to zwraca uwagę duża liczba publikacji. Pani Recenzent stwierdziła, iż szkoda, że Habilitant i Współautorzy nie zamieszczali prac w czasopismach wyżej punktowanych oraz w czasopismach o większym międzynarodowym zasięgu. Z pewnością wpłynęłoby to na większą ich zauważalność w świecie nauki i cytowalność. Fakt ten podniosła również prof. dr hab. Anita Biesiada stwierdzając, że prace odnośnie boru i tytanu w uprawie pomidora i sałaty są bardzo aktualne i cenne i zapewne zostałyby przyjęte w wielu czasopismach. Nie umniejsza to jednak wagi samych wyników, ich aktualności i znaczenia również dla zdrowia człowieka.

W opinii prof. dr hab. Zeni Michałójc, zaletą badań Habilitanta jest aktualność podejmowanej tematyki badawczej ukierunkowanej w stronę rozwiązywania problemów związanych z najnowszymi technologiami w uprawie warzyw oraz w ochronie środowiska.

Istotnym punktem w ocenie aktywności naukowej osoby ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego jest również umiejętność pozyskiwania funduszy na realizację projektów badawczych. W okresie zatrudnienia na stanowisku adiunkta dr inż. Bartosz Markiewicz nie kierował projektami badawczymi finansowanymi ze źródeł zewnętrznych, ale złożył 6 projektów (w 1 jako wykonawca), które zakwalifikowane zostały do oceny merytorycznej (KBN, NCN, NCBiR).

Prof. dr hab. Zenia Michałójc stwierdziła, że skuteczność dr. inż. Bartosza Markiewicza dotyczącą pozyskiwania funduszy na prowadzenie badań finansowanych ze źródeł zewnętrznych ocenia nisko, aczkolwiek docenia podjęte próby w celu pozyskania funduszy na badania naukowe.

Dr hab. Iwona Kowalska prof. UR dodała, że Habilitant uczestniczył w realizacji trzech krajowych projektów badawczych finansowanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego (nr 2P06R05028, N N 310 085 435 oraz NN 305 085 535). W przedstawionej dokumentacji (załącznik nr IV) brak jest informacji o tym fakcie. Można jedynie znaleźć ją w Autoreferacie, w rozdziale pt. „Omówienia pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych”

(pkt. 5) oraz co najważniejsze jest to udokumentowane współautorstwem w publikacjach wyników uzyskanych z tych projektów badawczych (publikacja A.5., A.8. oraz D.25.). Recenzenci pokreślili natomiast fakt, że Habilitant prowadził badania w ramach dotacji dla młodych naukowców – 1 projekt, w ramach badań własnych – 1 projekt, w ramach działalności statutowej realizował 2 projekty oraz w ramach dotacji na utrzymanie potencjału badawczego 3 projekty. Wszystkie projekty były prowadzone na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu i finansowane ze źródeł UPP.

Wszyscy Recenzenci stwierdzili jednogłośnie, że na podkreślenie zasługuje współpraca Habilitanta z licznymi jednostkami macierzystej uczelni oraz z jednostkami naukowymi zewnętrznymi: Instytutem Technologii Drewna oraz Instytutem Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich. Habilitant nie odbył stażu zagranicznego co podkreśliła Profesor Biesiada.

Za działalność naukową dr inż. Bartosz Markiewicz został nagrodzony przez JM Rektora UP w Poznaniu dwukrotnie nagrodą zespołową za osiągnięcia naukowe oraz uzyskał złoty medal w 2006r. za zaprezentowanie technologii aeroponicznej uprawy pomidora na XXVIII Krajowej Wystawie Ogrodniczej w Poznaniu, (współautor z Katedry Nawożenia Roślin Ogrodniczych). Jest też autorem 4 recenzji dla czasopism o zasięgu międzynarodowym oraz 3 ekspertyz/opracowań na zamówienie. Ekspertyzy zostały wykonane w oparciu o badania prowadzone we współpracy z podmiotami gospodarczymi (STEICO, ADOB, INTERMAG).

Zdaniem członków Komisji habilitacyjnej pozostały dorobek naukowy Habilitanta spełnia wymagania stawiane przy ubieganiu się o przedmiotowy awans.

Dalsza część obrad Komisji dotyczyła oceny dydaktycznej, popularyzatorskiej i organizacyjnej Habilitanta. W opinii Komisji Pan Doktor jest doświadczonym nauczycielem akademickim. Prowadzi zajęcia w formie ćwiczeń dla studentów Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Zajęcia dydaktyczne realizuje z 7 przedmiotów na kierunkach studiów stacjonarnych i niestacjonarnych I i II stopnia na wspomnianym wydziale. Był opiekunem 8 prac inżynierskich i 7 prac magisterskich na WOiAK. Ponadto od 2014r. sprawuje opiekę naukową nad doktorantem w charakterze promotora pomocniczego. Trzykrotnie organizował i prowadził zajęcia dla młodzieży szkół ponadgimnazjalnych.

Dr inż. Bartosz Markiewicz wykazuje znaczące zaangażowanie w działalność organizacyjną na rzecz Katedry, Wydziału i Uczelni. W okresie zatrudnienia pełnił następujące funkcje: członek Komisji Rekrutacyjnej WOiAK, sekretarz Komisji Rekrutacyjnej WOiAK, członek Uczelnianej Komisji Przetargowej, członek Uczelnianego Kolegium

Elektorów, członek Wydziałowego Kolegium Elektorów, członek Rady Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu, członek Zespołu ds. Promocji WOiAK, członek Kierunkowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia na kierunku Ogrodnictwo, członek Wydziałowej Komisji ds. Nagród, członek doraźnej Komisji ds. Reorganizacji Wydziału, moderator strony internetowej Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu, moderator strony Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu na portalu Facebook, administrator strony Katedry Żywienia Roślin na portalu Facebook, członek Rady Katedry Nawożenia Roślin Ogrodniczych i Katedry Żywienia Roślin (od 2012 r.). Ponadto jest osobą odpowiedzialną za planowanie i rozliczanie zajęć dydaktycznych Katedry Żywienia Roślin oraz obsługę modułu rozliczania dydaktyki 'Pensum'. Uczestniczył także w pracach Komisji ds. zatrudnienia adiunkta w Katedrze Warzywnictwa.

Prof. dr hab. Zenia Michałojć zauważyła, że w osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i współpracy międzynarodowej Habilitant wykazał brak aktywności w programach europejskich i innych programach międzynarodowych, w konsorcjach i sieciach badawczych, w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism, nie brał też udziału w recenzowaniu projektów międzynarodowych i krajowych. W opinii Pani Recenzent brak tej aktywności w niewielkim stopniu umniejsza jego znaczące osiągnięcia w pracy dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej.

We wniosku końcowym dr hab. Iwona Kowalska prof. UR stwierdziła, że poziom osiągnięcia naukowego, jak i dorobek naukowy, znacznie powiększony po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, świadczą o pozytywnej aktywności naukowej Pana dr. inż. Bartosza Markiewicza. Jego ukierunkowany dorobek naukowy jest ważny nie tylko ze względów poznawczych, ale także aplikacyjnych. Fakt posiadania dobrego warsztatu badawczego oraz umiejętności pracy w zespołach badawczych, pozwalają sądzić, że w przyszłości Kandydat będzie samodzielny pracownikiem naukowym z perspektywą dalszego rozwoju, a także opiekunem młodych pracowników naukowych. W związku z tym popiera wniosek o nadanie dr. inż. Bartoszowi Markiewiczowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo.

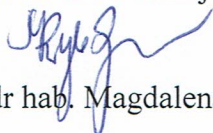
Prof. dr hab. Anita Biesiada stwierdziła, że Pan dr inż. Bartosz Markiewicz spełnia wymagania stawiane osobom ubiegającym się o stopień naukowy doktora habilitowanego. Dodała, że postrzega Go jako osobę w pełni ukształtowaną i przygotowaną do realizacji kolejnych badań, osobą posiadającą wartościowy dorobek naukowy, którego problematyka jest bardzo aktualna i istotna dla rozwoju nauk z dyscypliny rolnictwo i ogrodnictwo. Pani Profesor wysoko oceniła dorobek dydaktyczny, organizacyjny

i popularyzatorski Habilitanta stwierdzając, że jest przygotowany do dalszej pracy w charakterze samodzielnego pracownika naukowo-dydaktycznego. Wnosi zatem do Rady Dyscypliny Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu o kontynuowanie postępowania i nadanie Panu dr. inż. Bartoszowi Markiewiczowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo.

Prof. dr hab. Zenia Michałojć w podsumowaniu stwierdziła, że dorobek naukowy dr. inż. Bartosza Markiewicza, adiunkta w Katedrze Żywienia Roślin, Wydziału Ogrodnictwa i Architektury Krajobrazu, UP w Poznaniu, jest wartościowy pod względem poznawczym i aplikacyjnym, został też znacząco powiększony po uzyskaniu stopnia doktora. W zawiązku z tym pozytywnie opiniuje wniosek o nadanie dr. inż. Bartoszowi Markiewiczowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk rolniczych, w dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo.

Na podstawie analizy przedstawionej dokumentacji, po wysłuchaniu opinii Recenzentów oraz głosów w dyskusji, wszyscy członkowie Komisji zgodnie stwierdzili, że osiągnięcie naukowe w postaci cyklu powiązanych tematycznie 7 publikacji pt. „Reakcja pomidora (*Lycopersicon esculentum* Mill.) uprawianego w wełnie mineralnej na zróżnicowane zawartości boru i tytanu w pożywkach” stanowi istotny wkład w rozwój nauk rolniczych, w dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo. Biorąc pod uwagę jednoznacznie pozytywne oceny osiągnięcia naukowego dr. inż. Bartosza Markiewicza oraz całokształtu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego, wszyscy członkowie Komisji habilitacyjnej stwierdzili, że dr inż. Bartosz Markiewicz spełnia wymogi stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego, zgodnie z ustawą z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2017, poz. 1789) oraz rozporządzeniem MNiSW z dnia 1 września 2011 r. (Dz. U., nr 196, poz. 1165) i pozytywnie opiniują wniosek o nadanie dr. inż. Bartoszowi Markiewiczowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk rolniczych, w dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo.

Sekretarz Komisji

Prof. UPP dr hab. Magdalena Rybus-Zajac

Przewodniczący Komisji

Prof. dr hab. Katarzyna Niemirowicz-Szczytt

Poznań 7.11.2019r.